

но на пишуща машина стихотв. "Селска хроника".

Разпитани бяха след това свидетелите. Де колкото си спомням, полицаят, който бе правил обиск на подсъдимия потвърди, че стихотворенията предмет на обвинението са били намерени при обиск у Вапцаров и иззети.

През времето докато траеше съдебното дирене една лястовичка влезе в залата през отворения прозорец и изплашена от присъствието на хора започна да кръжи из стаята, като хвърчеше от стена до стена, високо до тавана, опитва се да кацне на стената, задържа се за момент и пак започна да търси изход, но се сблъскваше с стъклата на прозорците.

Накарах прислужника да отвори широко всички прозорци, най-после птичката намери изход. Изхвъркна през един от отворените прозорци към светлосиния небесен простор, на свобода. Това като че ли беше знамение за подсъдимия.

Като доказателство към делото имаше и протокол на Соф. обл. съд с дата 5.VII.1941 г. за разпит на свидетел посочен от страна на Вапцаров - писателят Светослав Минков. В него той даваше показания в смисъл, че познава подсъдимия - Н.И. Вапцаров и е чел негови стихотворения печатани във вестник "Глобус", в сп. "Родна реч" и в сп. "Родина", че издал и стихотворна сбирка. Познавал добре творчеството му, което било издържано от художествена страна, че с творчеството на подсъдимия имало принос в българската поезия. Произведенията му нямали временен ефект, напротив, се отличавали с топлинота и чувство, с нежност, психологическа дълбочина и искрена патриотичност. Например в сп. "Летец" за стихотворението "Романтика" му се струвало, че получил награда. Знаял подсъдимия като сериозен и почтен човек. Написал и марш за частта, където служил във флотата. Показанията на свидетеля се прочетоха от председателя и